

Τελικός κυπέλλου χωρίς φιλάθλους!

Σε όλες τις πολιτισμένες χώρες του κόσμου ο τελικός μιας αθλητικής διοργάνωσης αποτελεί μια μεγάλη γιορτή, στην οποία συμμετέχουν οι φιλάθλοι και των δύο ομάδων. Χιλιάδες σημαίες, χρώματα, θόρυβος, χαρά, τραγούδια. Χαμηλά κάγκελα, θέσεις για όλους, χωρισμένα διαζώματα, ιδιωτική φύλαξη. Στην Ελλάδα έχουμε όμως μια διαφορετική αντίληψη για τους τελικούς. Δεν είναι γιορτές, αλλά μάχες. Κροτίδες, καπνογόνα, πανό με ύβρεις, «γαλλικά» για μάνες & αδελφές, εμετικά συνθήματα. Δίχτυα για τα ιπτάμενα αντικείμενα, κερ-

κίδες αχαρμάς και χιλιάδες αστυνομικοί.

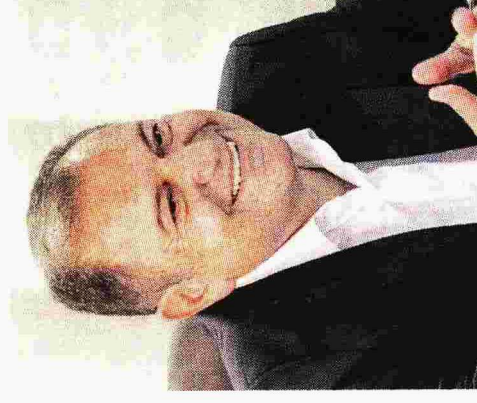
Είναι όμως όλοι οι φιλάθλοι έτσι; Ή μόνο κάποιοι λίγοι; Και με ποιον μαγικό τρόπο η συμπεριφορά της απειροελάχιστης μειοψηφίας των φιλάθλων καταφέρνει κάθε φορά να επιβάλλει ουσιαστικά τις αποφάσεις; Γιατί να μην μπορούν οι χιλιάδες υγιείς φιλάθλοι των δύο ομάδων να χαρούν τον τελικό της Αθήνας; Αλήθεια τι έγινε με την ασφάλεια στα γήπεδα; Με το ιδιώνυμο; Με τις ζώνες σωματικού ελέγχου; Με τις ποινές των παραβατών; Για να το θέσω παραφράζοντας και μια γνωστή

ρήση, ποιος κυβερνά τελικά αυτό το ποδόσφαιρο; Γιατί η απόφαση του υφυπουργού αθλητισμού να μην υπάρχουν φιλάθλοι, δείχνει πως δεν το κυβερνά αυτός.

Υπάρχει επίσης και ένα ζήτημα ουσίας. Γιατί ο τελικός στην Αθήνα και μάλιστα στην έδρα του ενός φιναλίστ; Ποια βιασύνη επιβάλλει τον ορισμό της έδρας από τον προηγούμενο Σεπτέμβριο; Γιατί να μην διεξαχθεί στην έδρα μιας από τις ομάδες που πρόωρα αποκλείστηκαν; Μήπως δεν θα χωράνε οι χίλιοι φιλάθλοι που τελικά θα βρεθούν στο ΟΑΚΑ; Πόσα λάθη μπορεί κάποιος

ΙΓΝΑΤΙΟΣ
ΚΑΪΤΕΖΙΔΗΣ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΠΥΛΑΙΑΣ-ΧΟΡΤΙΑΤΗ

να κάνει σε ένα τόσο απλό αθλητικό γεγονός; Αυτοί που θέλουν να εκτονωθούν και να τα σπάσουν μπορούν να κάνουν και έξω από το γήπεδο.

Εκεί δηλαδή που θα έπρεπε να είναι μόνιμα η θέση τους. Όλοι οι υπόλοιποι θα έπρεπε να είναι μέσα και να στηρίζουν την ομάδα τους σε μια γιορτή του ποδοσφαί-

ρου. Αυτή θα ήταν η μεγάλη νίκη. Το ποδόσφαιρο είναι κοινωνικό λαϊκό κίνημα. Είναι παλμός, αισθήσεις, συμμετοχή. Τελικός κυπέλλου με χίλιες προσκλήσεις είναι συναυλία κλασικής μουσικής ή παράσταση μπαλέτου. Η Θεσσαλονίκη θα δει τον αγώνα από μακριά, όπως κάποιοι φρόντισαν. Θα δει όμως από κοντά το κύπελλο!